

ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรม ของนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม

Feeling Safe in the University :A study
About Fear of Crime Among Students,
Lecturers and Staffs in Mahidol University,
Salaya Campus

สุณีย์ กัลยาจิตร์¹

■ บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอาชญากรรมที่นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่มีความรู้สึกหวาดกลัว ศึกษาเปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวอาชญากรรม และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความหวาดกลัวอาชญากรรม การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม จำนวนทั้งสิ้น 400 คน

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรม ประเด็นด้านความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.79) ด้านความหวาดกลัวอาชญากรรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย= 2.77) และด้านการปกป้องคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.22) ในส่วนของอาชญากรรมที่นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่

¹ รองศาสตราจารย์ และประธานหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาอาชญาวิทยา การบริหารงานยุติธรรมและสังคม ภาควิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

มีความรู้ลึกหวาดกลัว นั้นพบว่าอันดับที่ 1 คือ ลักทรัพย์ อันดับที่ 2 คือ ทำร้ายร่างกาย อันดับที่ 3 คือ จี้ชิงทรัพย์ การศึกษาเปรียบเทียบ ระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมนั้น พบว่า เพศชายและเพศหญิง ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน การรับข่าวสารอาชญากรรมแตกต่างกัน ความรู้เบื้องต้นในการแจ้งเหตุอาชญากรรมแตกต่างกันจะมีระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมแตกต่างกัน และในส่วนของการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรม และการปกป้องคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมกับระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมนั้น พบว่า ความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กับความหวาดกลัวอาชญากรรมโดยมีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก กล่าวคือ หากความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น ความหวาดกลัวอาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยมีขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ 0.186 ซึ่งสัมพันธ์กันในระดับน้อย

การปกป้องคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กับความหวาดกลัวอาชญากรรมโดยมีความสัมพันธ์กันในทิศทางลบ กล่าวคือ หากการปกป้องคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมลดลง ความหวาดกลัวอาชญากรรมจะลดลง เช่นเดียวกับหากการปกป้องคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมลดลง ความหวาดกลัวอาชญากรรมจะเพิ่มขึ้น โดยมีขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ 0.101 ซึ่งสัมพันธ์กันในระดับน้อย

■ Abstract

The objectives of this research were to study the fear of crime among students, instructors and officers of Mahidol University, Salaya Campus, Nakhon Pathom Province to compare level of the fear of crime, and to study factors relating to the fear of crime among this sample. This study was quantitative research. The sample consisted of 400 students, lecturers and staffs of Mahidol University, Salaya Campus, Nakhon Pathom Province.

The results of this study showed that overall the sample's opinion towards risk factors for crime was at moderate level (Mean = 2.79), fear of crime at moderate level (Mean = 2.77), and authority's protection and fast crime problem solving at moderate level (Mean = 3.22). The most fearful crime was theft. It was followed by physical abuse as the 2nd one. The third one was robbery. In terms of comparing level of the fear of crime, it was found that male and female samples had different levels of the fear of crime. The sample with different education level, exposure of crime news, and primary knowledge of notifying crime events had different levels of the fear of crime. In terms of studying the relationship between variables, risk for crime was positively related to the fear of crime. This means that higher risk for crime, the higher fear of

crime. The correlation between two variables was 0.186, indicating low correlation.

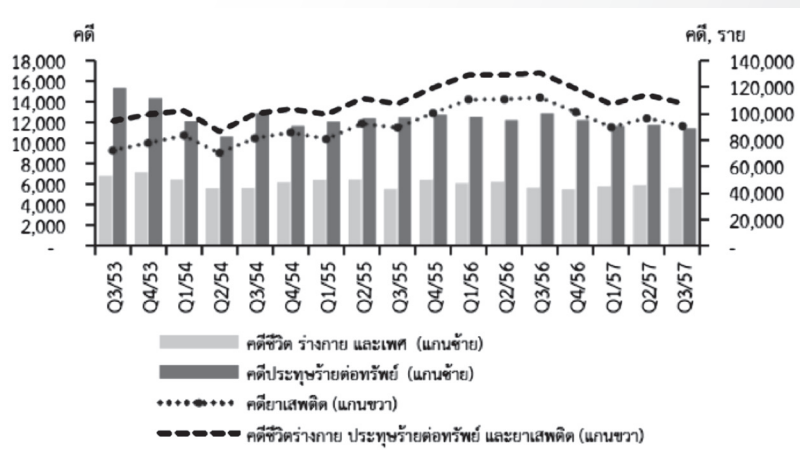
Authority's protection and fast crime problem solving was negatively related to the fear of crime. This means that an increase in authority's protection and fast crime problem solving leads to lower fear of crime or vice versa. The correlation between two variables was 0.101, indicating low correlation.

■ บทนำ

ท่ามกลางกระแสของความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน แม้ด้านหนึ่งจะก่อให้เกิดความเจริญทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการขยายตัวของชุมชนเมือง แต่ในอีกด้านหนึ่งก็ยังคงก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ปัญหาด้านทรัพยากร และปัญหาที่สำคัญที่สุดก็คือ “ปัญหาทางสังคม” เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาความยากจน ปัญหาเรื่องการศึกษา หรือปัญหา

ผู้ด้อยโอกาส เป็นต้น ปัญหาทางสังคมเหล่านี้ส่วนหนึ่งก็เกิดจากการที่สถาบันทางสังคมไม่อาจที่จะตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วได้ และเมื่อไม่อาจตอบสนองต่อปัญหาอย่างทันท่วงทีได้แล้ว สถาบันทางสังคมเหล่านี้จึงไม่อาจที่จะบรรเทาปัญหาลงได้ และปัญหาทางสังคมเช่นนี้ก็กลายเป็นรากฐานที่มาของ “ภัยอาชญากรรม” ในปัจจุบัน

จากรายงานภาวะสังคมไทยไตรมาสสามปี พ.ศ. 2557 โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอว่า คดีอาญารวมในไตรมาสสามของปี 2557 มีการรับแจ้ง 107,811 คดี ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปี 2556 และจากไตรมาสก่อนหน้าร้อยละ 17.5 และ 5.6 ตามลำดับ จากรายงานดังกล่าวได้ชี้ให้เห็นสิ่งที่น่าสนใจว่า แม้คดียาเสพติดและคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินจะลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปี 2556 และจากไตรมาสก่อนหน้าก็ตาม แต่คดีชีวิต ร่างกาย และเพศกลับมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปี 2556 ดังแผนภาพด้านล่างนี้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2557)

แผนภาพที่ 1.1 จำนวนคดีอาญาประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน ชีวิต และเพศ และคดียาเสพติด รายไตรมาสปี 2553-2557

ขณะเดียวกันในรายงานสถิติคดีอาญา 5 กลุ่มในรอบ 6 เดือนของปีงบประมาณ 2557 โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้สรุปผลการวิเคราะห์และนำเสนอถึงแนวโน้มของอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้น ดังนั้น ประการที่หนึ่งคดีอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ ในภาพรวมรับแจ้ง 2,273 คดี ลดลงจากปีที่ผ่านมา 210 คดี โดยคดีที่รับแจ้งมากเป็นอันดับหนึ่งคือ คดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ประการที่สองคดีชีวิต ร่างกาย และเพศ ในภาพรวมรับแจ้ง 11,245 คดี ลดลงจากปีที่ผ่านมา 1,589 คดี โดยคดีที่รับแจ้งมากเป็นอันดับหนึ่งคือ คดีทำร้ายร่างกาย รองลงมาเป็นคดีพยายามฆ่า ประการที่สามคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ในภาพรวมรับแจ้ง 23,738 คดี ลดลงจากปีที่ผ่านมา 2,159 คดี โดยคดีที่รับแจ้งมากเป็นอันดับหนึ่งคือ คดีลักทรัพย์ รองลงมาเป็นคดีทำให้เสียทรัพย์ ประการที่สี่คดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์ ในภาพรวมรับแจ้ง 5,537 คดี ลดลงจากปีที่ผ่านมา 298 คดี และคดีโจรกรรมรถยนต์ ในภาพรวมรับแจ้ง 660 คดี ลดลงจากปีที่ผ่านมา 281 คดี ประการสุดท้ายคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จับกุมรวม 245,552 คดี เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมารับแจ้งลดลง 29,679 คดี จับกุมอาวุธปืนได้ 19,760 ราย (อาวุธปืนสงคราม 352 ราย, อาวุธปืนธรรมดา 19,408 ราย) คดีการพนัน 25,883 ราย คดียาเสพติด 188,665 ราย คดีปราบปรามการค้าประเวณี 11,135 ราย คดีมีและเผยแพร่วัตถุลามก 109 ราย (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2558)

อย่างไรก็ดี จากรายงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้วิเคราะห์และสถานการณ์แนวโน้มรายคดีว่า คดีฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา รวมถึงคดีพยายามฆ่าผู้อื่น คดีทำร้ายร่างกาย คดีข่มขืน

กระทำชำเรา คดีลักทรัพย์ คดีชิงทรัพย์ และ คดีชิงทรัพย์ ถึงแม้จะมีแนวโน้มคดีที่ลดลงก็ตาม แต่จากสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังคงผันผวน มีการชะลอตัวของภาคการผลิตและภาคอุตสาหกรรม ที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจทำให้เกิดการว่างงานขึ้น ซึ่งจะเป็นปัจจัยทำให้อาชญากรรมมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์ และยาเสพติด (กองสารนิเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2557) ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น การแสวงหาวิธีการป้องกันอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบัน

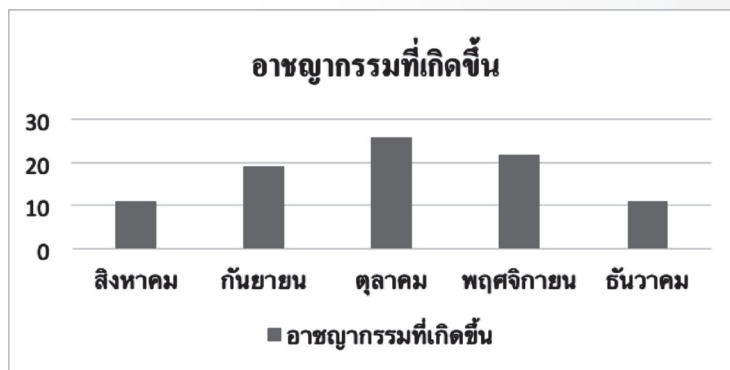
กล่าวได้ว่า ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นย่อมทำให้เกิดความสูญเสียแก่ผู้ตกเป็นเหยื่อ อีกทั้งยังทำให้ผู้คนโดยรอบเกิดความรู้สึกหวาดระแวง กลัว กังวล และรู้สึกไม่ปลอดภัยจากสังคม ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่และการใช้ชีวิตประจำวันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งนี้ ความรู้สึกหวาดกลัวของแต่ละบุคคลต่อภัยอาชญากรรมนั้น เป็นส่วนหนึ่งซึ่งสามารถที่จะพยากรณ์ได้ว่าในพื้นที่นั้น ๆ มีอัตราการเกิดอาชญากรรมมากน้อยเพียงใด อีกทั้ง ความรู้สึกหวาดกลัวของแต่ละบุคคลย่อมมีไม่เท่ากัน โดยสังเกตได้ว่าบุคคลที่อยู่อาศัยหรือมีการใช้ชีวิตในสถานที่หรือชุมชนที่มีความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมมาก หรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีอัตราการเกิดอาชญากรรมสูง ย่อมที่จะมีความรู้สึกหวาดกลัวอาชญากรรมสูงตามไปด้วย และสำหรับผู้ที่มีประสบการณ์จากการเป็นผู้เสียหายหรือเหยื่อจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ย่อมรู้สึกหวาดกลัว หวาดระแวงต่อภัยอาชญากรรมมากกว่าบุคคลอื่นและต้องใช้ชีวิตในแต่ละวันด้วยความรู้สึกไม่ปลอดภัยตลอดเวลา

เมื่อพิจารณาเฉพาะลงมาในระดับสถานศึกษา อย่าง “มหาวิทยาลัย” โดยเฉพาะมหาวิทยาลัย มหิดล ศาลายา ก็เป็นสถานที่หนึ่งซึ่งมีความ สุ่มเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรมได้ อันเนื่องมาจาก มหาวิทยาลัยประกอบด้วยนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่เป็นจำนวนมาก ซึ่งมีการทำงาน ล่วงเวลาหรือมีการเรียนการสอนภาคค่ำ ตลอดจน การที่บุคลากรและนักศึกษาบางส่วนพักอาศัย ภายในหอพักของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยยังมีผู้เข้ามาติดต่อราชการอยู่เป็น ประจำ และมีบุคลากรหรือนักศึกษาใช้บริการ ต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยอยู่ตลอดเวลาทั้งใน ช่วงกลางวันและกลางคืน อีกทั้งชุมชนรอบ ๆ มหาวิทยาลัยยังใช้พื้นที่ของมหาวิทยาลัยเป็นที่ สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจหรือทำกิจกรรม

อย่างเช่น การออกกำลังกาย จัดให้มีตลาดนัด ภายในมหาวิทยาลัย หรือกิจกรรมรื่นเริงต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนแล้วแต่จะ เป็นปัจจัยที่ทำให้มหาวิทยาลัยมีจำนวนผู้คน แปรกหน้าเข้ามาในพื้นที่ของมหาวิทยาลัยอยู่ อย่างสม่ำเสมอ และอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ เกิดอาชญากรรมภายในมหาวิทยาลัยได้

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากสถิติอาชญากรรม ที่เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า การเกิดอาชญากรรมเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ และ มีแนวโน้มต่ำลงตามช่วงเวลาการปิดการศึกษา นั้นแสดงให้เห็นว่าอาชญากรรมจะเกิดสูงในช่วง เวลาที่มหาวิทยาลัยเปิดเทอม มีคนพลุกพล่าน และสถิติอาชญากรรมลดลงเมื่อเป็นช่วง ปิดเทอม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1.1 สถิติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยมหิดล

ที่มา : งานจราจรและความปลอดภัย กองกายภาพและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยมหิดล, 19 มกราคม 2558

และหากพิจารณาสถิติการเกิดอาชญากรรม บริเวณรอบมหาวิทยาลัยมหิดล โดยสถานี ตำรวจภูธรอำเภอพุทธมณฑลได้มีการเก็บรวม ข้อมูลสถิติการเกิดอาชญากรรมไว้ พบว่า ในปี พ.ศ. 2559 ในช่วงเดือน มกราคม-พฤศจิกายน

มีจำนวนคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินเกิดขึ้นมากที่สุด จำนวน 55 คดี รองลงมาเป็นคดีทำร้ายร่างกาย 14 คดี และคดีเกี่ยวกับเพศ จำนวน 5 คดี

จากปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมี ความสนใจที่จะศึกษาถึงสาเหตุ ระดับความ

หวาดกลัวภัยอาชญากรรม และศึกษาประเภทอาชญากรรมที่ส่งผลต่อความหวาดกลัวของนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการป้องกันอาชญากรรมและลดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย เพื่อที่จะให้บุคลากรเหล่านี้สามารถที่จะดำรงชีวิตภายในรั้วมหาวิทยาลัยได้อย่างปกติสุข

■ วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาอาชญากรรมที่นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐมมีความรู้สึกหวาดกลัว
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมของ นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความหวาดกลัวอาชญากรรมของนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม

■ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้มีการ

ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับ แนวคิดเกี่ยวกับอาชญากรรม, ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เช่น ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของเหยื่อ (Victim Precipitation) ทฤษฎีปกตินิสัย (Routine Activity Theory) ทฤษฎีคิดก่อนกระทำผิด (Rational choice) และทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม (Crime Control through Environmental Design) นอกจากนี้ยังมีการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดเรื่องความหวาดกลัวอาชญากรรม รวมไปถึงแนวคิดเรื่องการป้องกันอาชญากรรม และทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

■ วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอาชญากรรมที่นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐมมีความรู้สึกหวาดกลัว เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวอาชญากรรม และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความหวาดกลัวอาชญากรรมของนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม

ประชากร

คือ นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานที่ภายในมหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม โดยมีจำนวนนักศึกษา 16,498 คน (กองบริหารการศึกษา, 2557) จำนวนอาจารย์ 1,122 คน และจำนวนเจ้าหน้าที่ 4,422 คน (กองทรัพยากรบุคคล, 2557) รวมทั้งสิ้น 22,042 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้

N = จำนวนประชากรที่ทราบค่า

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่จะยอมรับได้ (allowable error)

จากขนาดประชากรจำนวน 22,042 คน เมื่อนำมาคำนวณตามสูตรการหาขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 392 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง 400 คน แบ่งออกเป็นนักศึกษา 75% (จำนวน 300 คน) อาจารย์ 5% (จำนวน 20 คน) และเจ้าหน้าที่ 20% (จำนวน 80 คน)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเรื่อง “ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของนักศึกษา อาจารย์และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม” ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัย และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจากการทบทวนวรรณกรรมมาสร้างแบบสอบถามตามระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์โดยมีเนื้อหาสาระครอบคลุมเรื่องที่ต้องการจะศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบตาม

กำหนดแล้ว นำแบบสอบถามที่ได้จากการตอบของกลุ่มตัวอย่างทำการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จากนั้นนำไปกำหนดหมายเลขประจำแบบสอบถามเพื่อเตรียมนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิเคราะห์สถิติสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) และสถิติเชิงวิเคราะห์ (Analytical Statistics) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตามโดยวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) และกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 222 คน คิดเป็น ร้อยละ 55.5 มีอายุ 18 – 25 ปี จำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 74.5, ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 327 คน คิดเป็นร้อยละ 81.8, เป็นนักศึกษา จำนวน 300 คน คิดเป็นร้อยละ 75.0, ศึกษาหรือทำงานภายในมหาวิทยาลัยมหิดล 1 – 10 ปี จำนวน 367 คน คิดเป็นร้อยละ 91.8, ไม่เคยประสบเหตุอาชญากรรม จำนวน 367 คน คิดเป็นร้อยละ 91.8, รับข่าวสารอาชญากรรมทุกวัน จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 และมีความรู้เบื้องต้นในการแจ้งเหตุอาชญากรรม จำนวน 313 คน คิดเป็นร้อยละ 78.3

การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนและระดับของปัจจัยด้านความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรม

ความหวาดกลัวอาชญากรรม และการปกป้องคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม พบว่า **ด้านความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรม**โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.79$, S.D. = 1.20) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ท่านรู้สึกไม่ปลอดภัยเนื่องจากมีการก่อสร้างภายในมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.20$, S.D. = 1.09) รองลงมา คือ ท่านมักจะพกลิงของที่มีมูลค่ามากไว้กับตัว ($\bar{x} = 3.15$, S.D. = 1.21) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านมักจะใส่เครื่องประดับมีค่าที่สามารถมองเห็นได้ง่าย ($\bar{x} = 2.23$, S.D. = 1.15) **ด้านความหวาดกลัวอาชญากรรม**โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.77$, S.D. = 1.22) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านมักจะหลีกเลี่ยงการอยู่ภายในมหาวิทยาลัยโดยลำพังในเวลากลางคืน ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 1.03) และท่านมักจะจอดรถทิ้งไว้ที่มหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.23$, S.D. = 1.37) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ท่านพกอาวุธป้องกันตนเอง เช่น นกหวีด สเปรย์พริกไทย ไฟฉาย ($\bar{x} = 2.33$, S.D. = 1.32) และ**ด้านการปกป้องคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม**โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$, S.D. = 0.89) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยให้น่าอยู่ ปลอดภัย ($\bar{x} = 3.59$, S.D. = 0.95) รองลงมาคือ ท่านรู้สึกพอใจกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่อำนวยความสะดวกภายในมหาวิทยาลัย ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 0.91) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาถึงที่เกิดเหตุในพื้นที่ของท่านอย่างรวดเร็ว ($\bar{x} = 3.04$, S.D. = 0.84)

การศึกษาอาชญากรรมที่นักศึกษา อาจารย์

และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐมมีความรู้สึกหวาดกลัวอันดับ 1 คือ ลักทรัพย์ มีระดับความหวาดกลัวมากที่สุด อันดับที่ 2 คือ ทำร้ายร่างกาย มีระดับความหวาดกลัวน้อย อันดับที่ 3 คือ จี้ชิงทรัพย์ มีระดับความหวาดกลัวปานกลาง อันดับที่ 4 คือ ช่มชืดกระทำความชำเรา/กระทำอนาจาร มีระดับความหวาดกลัวน้อย และอันดับที่ 5 คือ ยาเสพติด มีระดับความหวาดกลัวน้อยที่สุด ดังตารางต่อไปนี้

การศึกษาเปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมของนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม พบว่า นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐมที่มี เพศ ระดับการศึกษา การรับข่าวสารอาชญากรรม และมีความรู้เบื้องต้นในการแจ้งเหตุอาชญากรรมแตกต่างกันจะมีระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมที่ต่างกัน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรม และการปกป้องคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมกับระดับความหวาดกลัวอาชญากรรม พบว่า ความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กับความหวาดกลัวอาชญากรรมโดยมีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวก กล่าวคือหากความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น ความหวาดกลัวอาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นเช่นกัน

การปกป้องคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กับความหวาดกลัวอาชญากรรมโดยมีความสัมพันธ์กันในทิศทางลบ กล่าวคือ

หากการปกป้องคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมเพิ่มขึ้น ความหวาดกลัวอาชญากรรมจะลดลง เช่นเดียวกับหากการปกป้องคุ้มครองจาก

เจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมลดลงความหวาดกลัวอาชญากรรมจะเพิ่มขึ้น ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรม และการปกป้องจากเจ้าหน้าที่ฯ กับความหวาดกลัวอาชญากรรม

ตัวแปร	ความเสี่ยงฯ	การปกป้องจากเจ้าหน้าที่ฯ	ความหวาดกลัวอาชญากรรม
ความเสี่ยงฯ	1	- 0.019	0.186*
การปกป้องจากเจ้าหน้าที่ฯ		1	- 0.101*
ความหวาดกลัวอาชญากรรม		1	4.2

* correlation is significant at the 0.05

■ สรุปและอภิปรายผล

ผลการศึกษาเรื่องความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นในการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาอาชญากรรมที่นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐมมีความรู้สึกหวาดกลัว

จากผลการศึกษาพบว่าการจัดลำดับประเภทอาชญากรรมที่นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐมมีความหวาดกลัวมากที่สุด อันดับ 1 คือ ลักทรัพย์ อันดับ 2 คือ ทำร้ายร่างกาย อันดับ 3 คือ จี้ชิงทรัพย์ อันดับ 4 คือ ช่มชู้ และอันดับ 5 คือ ยาเสพติด ทั้งนี้

สาเหตุที่นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐมหวาดกลัวอาชญากรรมประเภทลักทรัพย์มากที่สุดเนื่องจากภายในมหาวิทยาลัยมีเหตุลักทรัพย์อยู่บ่อยครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับสถิติของกองกายภาพและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่ามีการรับแจ้งเหตุลักทรัพย์ภายในมหาวิทยาลัยมหิดลอยู่บ่อยครั้งโดยเฉพาะอย่างยิ่งรถจักรยาน พบว่ามีการรับแจ้งเหตุลักทรัพย์มากที่สุด เนื่องจากรถจักรยานเป็นพาหนะที่นิยมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จำนวนรถจักรยานจึงมีมาก และนักศึกษามักจะจอดรถจักรยานโดยไม่ล็อครถจักรยานกับที่จอด เนื่องจากจอดทิ้งไว้เป็นเวลานาน ซึ่งเป็นการขาดความระมัดระวัง และเป็นการเปิดช่องโอกาสให้กับโจร ทั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีการมีส่วนร่วมของเหยื่อ โดย Wolfgang อธิบายว่าเหยื่อบางคนเป็น

ตัวกระตุ้นทำให้เกิดอาชญากรรมโดยอาจเกิดจากการแสดงออกของเหยื่อที่ไม่ทันระวัง คำพูดยั่วยุ หรือการแต่งตัวล่อแหลม ใส่ของมีค่ามากให้เป็นที่น่าสนใจ เช่นเดียวกันกับในพื้นที่มหาวิทยาลัย ที่นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ไม่ได้ระมัดระวังตัว หรือมีความประมาทซึ่งอาจทำให้ตกเป็นเหยื่อได้โดยง่าย

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมของ นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม

ผลการศึกษาเปรียบเทียบระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมของ นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม พบว่า นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม ที่มีเพศ ระดับการศึกษา การรับข่าวสารอาชญากรรม และมีความรู้เบื้องต้นในการแจ้งเหตุอาชญากรรมแตกต่างกันจะมีระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมที่ต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย โดย

เพศ : นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม เพศหญิงมีระดับความหวาดกลัวอาชญากรรมมากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ McConnell และ Elizabeth H. (1997) ศึกษาเรื่อง “ความหวาดกลัวอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเซาท์เทิร์น” (Fear of Crime on campus : A study of a Southern University) พบว่าเพศเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับระดับความหวาดกลัวอาชญากรรม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Kathleen, Matt and Alex (2009)

ศึกษาเรื่อง “เพศ เหยื่ออาชญากรรมและความกลัวอาชญากรรม” ผลการศึกษาพบว่า เพศหญิงจะตกเป็นเหยื่อและรู้สึกหวาดกลัวอาชญากรรมมากกว่าเพศชาย เนื่องจากเพศหญิงเป็นเพศที่อ่อนไหวและมีความกังวลในเรื่องภัยอาชญากรรมมากกว่าเพศชายจึงทำให้เพศหญิงเกิดความรู้สึกหวาดกลัวอาชญากรรมมากกว่าเพศชาย

ระดับการศึกษา : นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความหวาดกลัวอาชญากรรมแตกต่างกัน ทั้งนี้พบว่า นักศึกษาและบุคลากรที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทมีความหวาดกลัวอาชญากรรมมากกว่านักศึกษาและบุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและปริญญาตรี อันเนื่องมาจากนักศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอกบางหลักสูตรมีการเรียนการสอนในช่วงเย็นจนถึงค่ำ ซึ่งต่างจากนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่มีเวลาเรียนในช่วงเวลาปกติ ดังนั้นนักศึกษาระดับปริญญาโทที่เรียนภาคค่ำเจ้าหน้าที่และบุคลากรที่ทำงานล่วงเวลา จึงมีความรู้สึกหวาดกลัวอาชญากรรมมากกว่า

การรับข่าวสารอาชญากรรม : นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม ที่มีการรับรู้ข่าวสารอาชญากรรมแตกต่างกัน จะมีความหวาดกลัวอาชญากรรมแตกต่างกัน โดยนักศึกษาและบุคลากรที่มีการรับข่าวสารอาชญากรรมทุกวันมีความหวาดกลัวอาชญากรรมมากกว่านักศึกษาและบุคลากรที่มีการรับข่าวสารอาชญากรรมเฉลี่ย 1-2 วันต่อสัปดาห์ เนื่องจากการสื่อต่าง ๆ นำเสนอข่าวอาชญากรรมอย่าง

ต่อเนื่องและเนื้อหาข่าวอาชญากรรมมีระดับความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นทุกวัน การที่สื่อเลือกนำเสนอข่าวที่มีความรุนแรงและเป็นที่สนใจของประชาชนมีส่วนทำให้ประชาชนที่รับข่าวสารนั้นซ้ำ ๆ ทุกวันเกิดความรู้สึกหวาดกลัวต่ออาชญากรรม จึงเป็นเหตุให้นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม ที่รับข่าวสารอาชญากรรมทุกวันมีความหวาดกลัวอาชญากรรมมาก

ความรู้เบื้องต้นในการแจ้งเหตุอาชญากรรม : นักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม ที่มีความรู้เบื้องต้นในการแจ้งเหตุอาชญากรรมแตกต่างกันจะมีความหวาดกลัวอาชญากรรมแตกต่างกัน โดยนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ที่ทราบว่าจะต้องแจ้งหน่วยงานใดภายในมหาวิทยาลัยเมื่อเกิดเหตุอาชญากรรมจะมีความหวาดกลัวอาชญากรรมมากกว่าผู้ที่ไม่ทราบว่าจะต้องแจ้งหน่วยงานใดเมื่อเกิดเหตุอาชญากรรม ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลที่มีความหวาดระแวงต่อภัยอาชญากรรมมักจะเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันเหตุอาชญากรรมที่จะเกิดขึ้นกับตนเองเสมอ เช่น มักมีการพกอาวุธเพื่อป้องกันตัว เก็บรักษาทรัพย์สินที่มีค่าเป็นอย่างดี รวมถึงมีหมายเลขติดต่อแจ้งเหตุฉุกเฉิน อย่างไรก็ตามการทราบหมายเลขติดต่อแจ้งเหตุฉุกเฉินหรือทราบว่าจะต้องแจ้งหน่วยงานใดเป็นความรู้เบื้องต้นที่ทุกคนควรให้ความสำคัญ เพราะเมื่อเกิดเหตุอาชญากรรมขึ้นจะสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างทันท่วงที

3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความหวาดกลัวอาชญากรรมของนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรม และการปกป้องคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมกับระดับความหวาดกลัวอาชญากรรม พบว่า ความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กับความหวาดกลัวอาชญากรรมโดยมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ หากความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น ความหวาดกลัวอาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นเช่นกัน ทั้งนี้ความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมของนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยความเสี่ยงที่พบมากที่สุดคือ ความรู้สึกไม่ปลอดภัยเนื่องจากมีการก่อสร้างภายในมหาวิทยาลัย แสดงให้เห็นว่านักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายามีความรู้สึกกังวลกับการที่มีบุคคลภายนอกเข้ามาภายในมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายามักจะพกสิ่งของที่มีมูลค่ามากไว้กับตัวและมักมีการเรียนหรือทำงานในช่วงเย็นจนถึงค่ำ สอดคล้องกับแนวคิดความรู้สึกหวาดกลัวอาชญากรรมกับความเสี่ยงของ Hough (1995) จากผลการสำรวจเหยื่ออาชญากรรมพบว่า “ความรู้สึกหวาดกลัว” กับ “ความเสี่ยง” มีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้ามระหว่างกัน กล่าวคือ ชายหนุ่มวัยทำงานที่ใช้ชีวิตเสเพลนอกบ้าน โดยเฉพาะผู้ที่ชอบเที่ยวตามสถานเริงรมย์ซึ่งจัดว่าเป็นกลุ่มที่มี “อัตราความเสี่ยง” สูงสุดต่อการประสบเหตุอาชญากรรม แต่กลับเป็นกลุ่ม

ที่มี “ความรู้สึกหวาดกลัว” ต่ำสุด ขณะที่หญิงชราแสดง “ความรู้สึกหวาดกลัว” สูงสุด แต่ในทางตรงกันข้ามกลับมี “อัตราความเสี่ยง” ต่ำสุดทั้งนี้บุคคลที่ไม่มีประสบการณ์การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมักใช้ชีวิตอย่างไม่ระมัดระวังตัวจึงทำให้เสี่ยงต่อการประสบเหตุอาชญากรรมได้ อย่างไรก็ตามภายในมหาวิทยาลัยยังคงมีพื้นที่เปลี่ยน ซึ่งเป็นอันตรายและอาจเกิดอาชญากรรม ดังนั้นการให้ความสำคัญกับการปรับภูมิทัศน์ภายในมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมต่อการใช้ชีวิตของนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยจะเป็นการป้องกันเหตุอาชญากรรมได้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมโดยสภาพแวดล้อม เป็นการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมเพื่อควบคุมการเกิดอาชญากรรมตามหลักของทฤษฎีจะให้ความสำคัญกับพื้นที่และการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ เช่น การจำกัดบุคคลเข้าออกพื้นที่ การควบคุมพื้นที่เชื่อมต่อระหว่างตรอกซอยต่าง ๆ กับพื้นที่อาศัย การกำหนดเส้นทางการสัญจรของรถยนต์ รวมทั้งความเพียงพอของแสงสว่างในตอนกลางคืน

ดังนั้นการลดความเสี่ยงที่เกิดจากบุคคลและสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐมได้จะสามารถลดความหวาดกลัวอาชญากรรมของนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐมลงได้เช่นเดียวกัน

การปกป้องคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กับความหวาดกลัวอาชญากรรม โดยมีความสัมพันธ์กันในทิศทางลบ กล่าวคือ

หากการปกป้องคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมเพิ่มขึ้น ความหวาดกลัวอาชญากรรมจะลดลง เช่นเดียวกับหากการปกป้องคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมลดลงความหวาดกลัวอาชญากรรมจะเพิ่มขึ้น ทั้งนี้พบว่าการปกป้องคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยพบว่านักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา จังหวัดนครปฐม รู้สึกพอใจกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่อำนวยความสะดวกภายในมหาวิทยาลัย รวมทั้งรู้สึกพอใจที่มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยให้น่าอยู่และมีความปลอดภัย อย่างไรก็ตามนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ที่มีความกังวลในเรื่องการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ภายในมหาวิทยาลัยและเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่เมื่อเกิดเหตุอาชญากรรม พบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าถึงที่เกิดเหตุล่าช้า ดังนั้นควรมีการเพิ่มเฝ้าระวังและป้องกันอาชญากรรมโดยจัดกำลังสายตรวจในการตรวจท้องที่ โดยจะต้องให้ความรู้เกี่ยวกับสถานภาพอาชญากรรมสภาพพื้นที่ และเป้าหมายในการออกตรวจ และการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่อย่างรวดเร็วเพื่อให้มีความปลอดภัยและสงบเรียบร้อยในมหาวิทยาลัย

■ ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัย

1. มหาวิทยาลัยควรจะมีการประชาสัมพันธ์การรับแจ้งเหตุในส่วนของหมายเลขโทรศัพท์

การรับแจ้งเหตุ สถานที่การรับแจ้งเหตุให้แก่
นักศึกษา อาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัย
ทราบอย่างชัดเจนและทั่วถึง

2. มหาวิทยาลัยมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการเตือนภัย ระวังภัยอาชญากรรมที่อาจจะเกิดขึ้นได้ภายในมหาวิทยาลัย เช่น เหตุลักขโมยทรัพย์สิน เหตุทำร้ายร่างกาย เป็นต้น

3. ควรมีการติดไฟส่องสว่างเพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดอาชญากรรมในมหาวิทยาลัย

4. มหาวิทยาลัยควรทำความร่วมมือกับ
สถานีตำรวจในพื้นที่ในการตรวจตรา ฝึกระวังภัย
ที่อาจจะเกิดขึ้น

■ บรรณานุกรม

กองทัพยากรบุคคล. (2557). จำนวนบุคลากร
มหาวิทยาลัยมหิดล.

กองบริหารการศึกษา. (2557). สถิติจำนวน
นักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.

กองสารนิเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
(2557). สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สรุปผล
และวิเคราะห์แนวโน้มสถานภาพอาชญากรรม.
ข่าวตำรวจ.

กิตติศักดิ์ เจิมสิทธิประเสริฐ และคณะ. (2557).
ความหวาดกลัวอาชญากรรมของประชาชน
ในหมู่บ้านเมืองเอก ตำบลหลักหก อำเภอเมือง
จังหวัดปทุมธานี. วารสารรัฐศาสตร์และ
นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์,
3(1) มกราคม-มิถุนายน 2557 หน้า 1-30.

ไกรวิน วัฒนสิน. (2546). ความหวาดกลัวภัย
อาชญากรรมของประชาชนที่พักอาศัยใน
ชุมชนแออัดคลองเตย. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต,
คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล.

งานจราจรและความปลอดภัย กองกายภาพ
และสิ่งแวดล้อม. (2558). สถิติอาชญากรรมที่
เกิดขึ้น ภายในมหาวิทยาลัยมหิดล. นครปฐม.
มหาวิทยาลัยมหิดล.

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2551). สังคมวิทยา
อาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เชษฐา โพนทอง. (2547). ปัญหาและอุปสรรค
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจป้องกันและปราบปราม
กับการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรม
สะพานลอย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, คณะ
สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์

ณัฐวิทย์ ใจชมชื่น. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อ
ความรู้สึกละเลยภัยอาชญากรรมเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินของประชาชนในเขตพื้นที่สถานี
ตำรวจนครบาลประจักษ์. วิทยาลัยรัฐกิจ
มหาวิทยาลัยรังสิต.

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. (2545). อาชญากรรม
การป้องกัน-การควบคุม. นนทบุรี: พรทิพย์
การพิมพ์. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2531). อาชญากรรม
พื้นฐานกับกระบวนการยุติธรรม. ปัญหาและ
อุปสรรค และแนวทางควบคุม. กรุงเทพฯ:
ห้างหุ้นส่วน จำกัดการพิมพ์พระนคร.

ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2545). การควบคุม
อาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม : หลักทฤษฎี
และมาตรการ. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
บรรณกิจ.

พรชัย ชันดี. (2553). ทฤษฎีอาชญาวิทยา:
หลักการทำงานวิจัย และนโยบายประยุกต์.
กรุงเทพมหานคร: หจก.สุนทรพิณ.

มนัสนยา ลัมมเสถียร. (2552). **ความรู้สึกลัวกลัวต่ออาชญากรรมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครนครปฐม**. กรุงเทพฯ: คณะสังคม-สงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). **พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์ จำกัด.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2531). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.

สุดสงวน สุธีสร. (2547). **อาชญาวิทยา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

สุภาพ วัยนิพิฐพงศ์. (2542). **การมีส่วนร่วมของสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตจังหวัดนครปฐม**. วิทยานิพนธ์อาชญาวิทยาและงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยมหิดล, คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุนทรีพิทย จิตสว่าง. (2554). **เอกสารประกอบคำบรรยายอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา**, สืบค้นเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2555, เข้าถึงได้จาก www.polsci.chula.ac.th.

สิริวิรัช จรุงโรจน์ ณ อุทยา. (2547). **ความรับผิดชอบทางอาญาของผู้เข้าร่วมในองค์กรอาชญากรรม**. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2557). **ภาวะสังคมไทยไตรมาสหนึ่งปี 2557**. 11(2), 12.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2558). **รายงานสถิติคดีอาญา 5 กลุ่ม ในรอบ 6 เดือนของปีงบประมาณ 2557**.

อนุ แยมแสง. (2548). **แนวทางการปฏิบัติ**

ต่อผู้เสียหายหรือเหยื่อของการค้ามนุษย์. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารคดี, คณะสังคม-สงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
อรรณพ ชูบำรุง. (2533). **วิชาว่าด้วยเหยื่ออาชญากรรม**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์.

อรรณพ ชูบำรุง และอุษิษา เลิศโตมรสกุล. (2555). **อาชญากรรมและอาชญาวิทยา**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัศวินุต แสงทองดี. (2557). **ความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของชุมชนวัดคุณหญิงส้มจีน และชุมชนไผ่เขียว**. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ

เอกพงศ์ อมรมณีพงศ์ (2548). **ความหวาดกลัวอาชญากรรมและความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่อตำรวจท่องเที่ยว**. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

ภาษาอังกฤษ

Bayer, F. M. (1981). Key to the genera of Octocorallia exclusive of Pennatulacea (Coelenterata : Octocorallia), with diagnosis of new taxa. *Proceedings of the Biological Society of Washington*. 94, 902–947.

Christine Boomsma, Linda Steg (2014). The effect of information and values on acceptability of reduced street lighting. *Journal of environmental psychology*. 39, 22-31.

Cornish DB, Clarke RV (1986). *The Reasoning*

- Criminal: Rational Choice Perspectives on Offending** Springer-Verlag, New York.
- Cordner G. (2010). **Reducing Fear of Crime: Strategies for Police**. Office of Community Oriented Policing Services, U.S. Department of Justice.
- Elias, Robert. (1986). **The Politics of Victimization: Victims, Victimology and Human Right**. New York: Oxford University Press.
- Gary Cordner. 2010. **Reducing Fear of Crime Strategies for Police**. Washington DC: U.S. Department of Justice.
- Karen A. Snedker. (2010). Neighborhood Conditions and Fear of Crime: A Reconsideration of Sex Differences. **SAGE journals**. 1.
- Kathleen, Matt and Alex. (2009). **Gender, crime victimization and fear of crime**. Security journal. 22(1), 24-39.
- Kristin Swartz. (2010). Fear of In-School Victimization: Contextual, Gendered, and Developmental Considerations. **SAGE journals**. 9(1), 59-78.
- Kumaravelu Chockalingam and Murugesan Srinivasan. (2009). **Fear of Crime Victimization: A Study of University Students in India and Japan**. SAGE journals, 16(1), 89-117.
- Lucia Dammert et al. (2003). **Fear of Crime or Fear of Life?** Public Insecurities in Chile Bulletin of Latin American Research, 22(1), 79-101.
- McConnell, Elizabeth H. (1997). **Fear of crime on campus: A study of a Southern University**. Journal of Security Administration, 20(2), 1997: 22-46.
- Murray, Charis and Louis Cox. (1979). **Beyond Probation: Juvenile and the Chronic Delinquent**. Beverly Hills, Calif: Sage Publications.
- Packer, H. L. (1968). **The Limits of the Criminal Sanction**. Stanford, CA: Stanford University Press.
- Piero Amerio & Michele Roccato, (2005). **A Predictive Model for Psychological Reactions to Crime in Italy: An Analysis of Fear of Crime and Concern about Crime as a Social Problem**. Journal of Community & Applied Social Psychology, 15, 17-28.
- Steinmetz, N.M. & Austin, D.M. (2014). **Fear of Criminal Victimization on a College Campus: A Visual and Survey Analysis of Location and Demographic Factors**. American Journal of Criminal Justice, 39(3), 511-537.
- Stacy H. Haynes and Nicole E. Rader. (2015). **Concerns About Crime for Self and Others : An Analysis of Individual and Contextual Effects**. SAGE journals. 1.
- Siegle, Larry J. (2000). **Criminology**. (7th ed.). California, USA: Wadsworth Thomason Learning.

